

dent. Den trufne Ordning har virket til Udenrigsministeriets absolutte Tilfredshed.

Den Udvidelse af danske økonomiske Interesser, som bl. a. tilsigtedes fremmet ved Oprettelsen af et selvstændigt dansk Gesandtskab i Konstantinopel, har den indtrufne Krigstilstand ganske vist hindret, idet det økonomiske Liv over hele Balkanhalvøen ved Krigen er blevet stærkt lammet, men derimod har det netop under Krigen haft sin store Betydning for de bestaaende økonomiske Interesser, at der nu findes et selvstændigt dansk Gesandtskab. Gesandtskabet har saaledes bistaaet danske handlende og i Særdeleshed dansk Skibsfart i Tilfælde, hvor det gjaldt Beskyttelse overfor Angreb fra de tyrkiske Myndigheders Side. Dertil kommer, at det for de Danske i Tyrkiet — man kan saaledes bl. a. anføre de danske Missionærer i Syrien — er og har været af stor Betydning, at en dansk Gesandt varetager deres Tarv og i paakommende Tilfælde kan beskytte de paagældende. Fremmedes Stilling i Tyrkiet synes for Tiden at være ret vanskelig, bl. a. fordi man i Tyrkiet har afskaffet Kapitulationerne, uden dog at denne Ordning er blevet anerkendt af interesserede Magter, derunder Danmark.

Med Hensyn til den diplomatiske Efterretningsvirksomhed har Posten i Konstantinopel været af endog særdeles stor Betydning for Udenrigsministeriet, idet man fra Ministerresidenten stadig har modtaget meget fyldige Oplysninger om Udviklingen af de politiske Forhold paa Balkanhalvøen, hvilken Udvikling har været af afgørende Betydning for Krigen Forløb.

Med Hensyn til Posterne i Wien og Rom, der begge for Tiden er besatte med en Chargé d'Affaires, maa det siges at have været særdeles heldigt, at den Adskillelse af Gesandtskaberne i Wien og Rom, som Loven af 1. April 1914 gav Adgang til, kunde endeligt gennemføres inden Krigen Udbrud. Medens det under fredelige Forhold kunde siges at være en mindre hensigtsmæssig Ordning at forene i een Person den diplomatiske Repræsentation i Italien og Østerrig-Ungarn, vilde en saadan Ordning selvsagt ikke kunne have været opretholdt under en Krig, hvor de to Lande deltager hver paa sin Side.

Saaframt denne Ordning ikke var traadt i Kraft før Krigen, vilde man utvivlsomt have set sig nødsaget til Oprettelsen af en, i alle Tilfælde foreløbig selvstændig diplomatisk Repræsentation i Rom. Det maa anses for overmaade betydningsfuldt for Danmark under Krigen at være diplomatisk repræsenteret i begge Lande baade derved, at der kan ydes Danske og danske økonomiske Interesser en betydelig større Støtte, end saaframt man kun havde konsulær Repræsentation i de paagældende Lande, og derved, at de to Poster er udmærkede diplomatiske Efterretningskilder fra begge de krigsførende Parter.

ERIK SCAVENIUS.

Til Folketingets Finansudvalg.
